

Möten med ättlingar till Utanmyraemigranter

Under 1880-talet reste många från Sollerön till Norra Amerika. Bland annat Lejon Karin Larsdotter med make Johannes Andersson och barn från Utanmyra samt Bus Karin Andersdotter med make Nishans Nils Persson och barn från Bengtsarvet. Lejon Karin var min farmors moster och Bus Karin min farmors faster.

Från Sollerön reste Nishans Nils Persson och Bus Karin med barn. Mor till Lorraine och Clifford och mormor till Marsha står som nr 3 från vänster längst bak, Carolina gift Hult.

Båda familjerna kom till Wadena i Minnesota i början av 1880-talet. Av olika anledningar flyttade sedan familjerna vidare. Lejon Karin flyttade med sin familj till Kanada 1905, till en plats i delstaten Saskatchewan som utvandrare från Wadena i Minnesota kallade Wadena. De slog sig ner i Hendon, några kilometer utanför Wadena. Några av de äldre pojkarna i familjen reste först och efter en tid följde John, Karin och de yngsta barnen med. Två döttrar stannade kvar i

Minnesota.

Bus Karin med make Nils och barnen flyttade 1907 till staten Washington. En av pojkarna hade tbc och i Washington var luften bättre för honom, hade de fått besked om.

Kontakten med Sverige och familjen i Utanmyra var inte tät. Några brev och fotografier från Bus Karin och Nishans Nils dotter Emma och ett brev från Lejon Karin och Johannes dotter Mary om att modern hade avlidit 1927. Men någon gång under tidigt 1900-tal skickades två fotografier, ett på vardera familj. Dessa fanns hos Lejon Lina i Utanmyra.

Min mor, Bus Mia, försökte svara på frågor från mig om dessa utvandrare. Men det var endast litet hon kunde berätta. Eftersom far hade gått bort var det inte mycket jag fick svar på. Men drömmen om att få kontakt släppte jag aldrig.

Nilshans Nils och Bus Karins dotter Emma som brevväxlade med Lejon Lina i Utanmyra, min farmors syster.

Men så kom i alla fall den dagen då jag skulle få träffa mina släktingar, ättlingar till de som utvandrat. I början av juli 1981 hade ett par från Seattle sökt upp prästen på Sollerön, Gösta Schmidt, och fått mitt namn. Vi träffades hos mor i Utanmyra och vi kunde visa upp fotografierna och reda ut vem som var vem. Marsha, barnbarnsbarn till Bus Karin och Nishans Nils, och Marshas man Michael stannade under några dagar, träffade andra släktingar och utforskade trakten. Michael återkom under ett par år och åkte Vasaloppet. Sporadiskt skickade vi sedan brev tills dess att internet gjorde sitt intåg i våra liv och kontakten fick ett uppsving.

I slutet av 1990-talet ville jag gärna försöka få kontakt med den andra familjen. Lejon Karin och Johannes barn och barnbarn i Kanada. Jag började så smått med att söka själv på olika släktforskningsajter på nätet. Det gav klen resultat. Jag skickade då e-post till Yorkton, en stad i Kanada som jag antog skulle ligga i närheten av Wadena, bara för att förhöra mig om platsen och eventuellt få läs-

Familjen Anderson i Amerika. Johannes född i Orsa och Lejon Karin från Utanmyra med barn. De äldsta barnen födda på Sollerön. Två döttrar, de äldsta, stannade i Amerika när övriga familjen flyttade till Kanada. Deras öde är okänt.

tips. Personen som tog emot mitt mail undrade varför jag var intresserad och jag förklarade att jag sökte efter utvandrare från Sverige. Hon noterade namnen och lovade att höra sig för ifall någon kände till dem.

Det dröjde inte länge förrän hon mejlade mig svar. ”Jag har hittat dina släkting-

ar”. Hon hade tagit med sig mitt mail, frågat på ett jordbruksmöte och fått svar: ”Jo då, det är mina släktingar”.

Och det visade sig att många av ättlingarna bodde kvar i området. Jag fick genast brev från en tremänning till min far, med förklaringar och bilder. Därefter följde brev och julhälsningar under många år.

Under slutet av 2007 fick jag ett mejl från ett barnbarn till min första kontakt i Kanada. Leigh skulle studera i Umeå under ett halvår. Kanske skulle familjen komma till sommaren och ville då gärna besöka oss. En annan släkting hann före honom hit. I början av mars 2008 kom Bill och hans son Ryley. Ryley hade fått en resa till Tyskland av sin arbetsgivare och skulle då passa på att besöka Sverige. Leigh besökte oss under midsommaren 2008 med sin mor Gloria och syskonen Kelly och Janelle. Och naturligtvis pratade vi om att resa till Kanada.

Men så enkelt är det inte om man som jag är mycket flygrädd. Åren gick och jag ville verkligen besöka dessa underbara människor jag hade fått kontakt med. Skulle verkligen flygrädsfan få segra? Jag började så sakta jobba med flygrädsfan och på något vis lyckades jag.

Vi, jag och min man Kent, reste en lördag med tåg till Arlanda. På söndag morgon flög vi sedan till Seattle via Amsterdam. På flygplatsen Seattle-Tacoma möttes vi av Marsha och Michael som hade besökt Sollerön 1981. Trettio år senare sågs vi igen. Vilken lycka!

Under besöket träffade vi Marshas mor Lorraine och morbror Clifford, de enda barnbarn till Nishans Nils och Bus Karin som är i livet. Vi träffade också Marshas bröder John, Jay och Jim och deras familjer, var inbjudna till middagar, besökte Jays blåbärsfarm, åkte ut till Stilla havet, besökte ett indianreservat och träffade en indian kvinna med svensk förfader, njöt av den storslagna naturen och överväldigades hela tiden av vänligheten och gästfriheten från våra släktingar.

Efter vistelsen i Seattle fortsatte vi till Kanada, med flyg via Calgary till Regina. Första natten stannade vi hos Leigh som hade studerat i Umeå. Han skjutsade oss dagen efter till Ryley i Warman, en liten stad utanför Saskatoon, där en stor släktmiddag väntade. En av de varmaste dagarna den sommaren tillbringade vi tillsammans med ättlingar till Lejon Karin och Johannes och samma vänlighet och gästfrihet som vi upplevt i Seattle upplevde vi nu igen i Kanada.

Clifton 92 år, enda barnbarnet till Lejon Karin och Johannes som är i livet, har

aldrig varit i Sverige men talar en oklanderlig svenska. Så vackert och med ett perfekt uttal. Tillsammans med sin fru Gladys, även hon med svenskt påbrå, bor Clifton på en farm i närheten av sin son Wayne. Wayne som fick frågan från kvinnan på turistinformationen i Yorkton och Clifton som gett mig informationen om släkten i Kanada.

Bland annat besökte vi ett indianreservat, såg bisonoxar, gick på en stor folkfest anordnad av olika nationaliteter, fiskade, besökte kyrkogårdar och återigen blev vi inbjudna till middagar med släktingar som ville träffa oss. Under vistelsen bodde vi hos Bill som besökte oss i mars 2008 och hans fru Kathryn i Wadena.

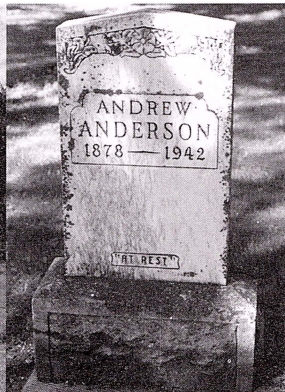
Naturen i Saskatchewan är den absoluta motsatsen till den i Washington. Platt med åkrar så långt ögat kan nå. Många av dem vi träffade brukar fortfarande jorden vid sidan av andra yrken.

Vi reste hem lyckliga och glada, med många minnen i bagaget. Bland annat en bok av författaren Ruby El Hult, barnbarn till Bus Karin och Nishans Nils. Eller boken som beskriver platsen Hendons tillblivelse, familjer och händelser. Mina bilder från besöket vid Scandia Heritage Church i Hendon, med gravstenar som vittnar om den svenska invandringen och som lockar till forskning om personernas ursprung. Men närmast mitt hjärta är alla minnen och bilder från mina möten med ättlingarna till utvandrarerna från Sollerön. Jag sänder en tacksam tanke till alla som gjorde den här resan möjlig.

Bus Anna-Karin Mattsson

Scandia Heritage Church i Hendon. Många gravstenar på kyrkogården visar svenska namn. I en gästbok inne i kyrkan skrev jag mitt namn, den 23/8 2011

Andrew, Anders, Andersson föddes på Sollerön